

fandt der en del forhandlinger sted bag kulisserne med henblik på at forlige de modstridende synspunkter. Navnlig de øvrige afrikanske stater var aktive i disse forhandlinger og påtog sig mæglerens rolle. Som resultat af disse forhandlinger forelagdes en fælleserklæring fra de to parter, hvorefter hele sagen skulle udsættes, idet der ikke toges stilling til spørgsmålene om valgets alternativer og stemmeretsbetingelserne, men formynderkabsordningen tænkes fortsat og sagen genoptaget af FN på 16. plenarforsamling.

Under debatten herom gik Indien imod en forlængelse af formynderskabet og rejste specielt spørgsmålet, om det var juridisk muligt at fravige 13. plenarforsamlings beslutning; da endvidere Nord-Cameroon ved den til 7. november 1959 berammede afstemning antagelig ville tilslutte sig Nigerias nordregion pr. 1. oktober 1960, måtte formynderkabsområdet deles, hvilket den indiske repræsentant ikke mente juridisk muligt.

Den engelske repræsentant og FNs juridiske departement afgav udtalelser om, at der ikke ville være juridiske eller andre formelle hindringer i vejen for den påtænkte ordning.

For at overvinde vanskelighederne fremsatte Ghana, Guinea, Liberia, Libyen, Marokko, Tunis, Sudan og Den forenede arabiske Republik med senere tilslutning af Cuba, Mexico, Panama og USA en resolution med forslag om en kortvarig udsættelse af folkeafstemningen til tiden mellem efteråret 1960 og foråret 1961. Endvidere formulerede resolutionen de to spørgsmål, der skal stilles ved folkeafstemningen, som bliver et valg mellem tilslutning til Nigeria eller tilslutning til republikken Cameroon. Resolutionen omfattede også spørgsmålet om stemmeberettigelsen, der kun gives til personer, som selv er, eller en af hvis forældre er født i Syd-Cameroon.

Over for Indiens, visse af de asiatiske landes og østblokkens kritik af resolutionsforslaget hævdede andre lande, at overenskomsten mellem de to partier, selv om den måske på visse punkter ikke var udtryk for det mest tilfredsstillende, burde lægges til grund, idet det måtte anses for betænkeligt, hvis FN ville sætte sig ud over, hvad

landets egne repræsentanter var blevet enige om. Denne opfattelse hævdede også den danske repræsentant, kontorchef *Vejstrup*, som den 7. oktober 1959 bl. a. gav udtryk for, at det var udvalgets opgave „at løse problemer og ikke at skabe dem“.

Efter at en række lande havde deltaget i diskussionen om de modstående synspunkter, kom resolutionen til afstemning den 9. oktober 1959. Der stemtes særskilt om præamblen samt om hver af de operative paragraffer. Præambelen vedtoges enstemmigt; paragraf 1, der fastsætter afstemningen til tiden mellem 30. september 1960 og marts 1961, med 73 stemmer og 3 abstentioner; paragraf 2, der formulerer spørgsmålene som ovennævnt, med 75 stemmer og 1 stemme imod; paragraf 3 om stemmekvalifikationerne med 64 stemmer og 12 abstentioner; samt paragraf 4, der pålægger England at udskille Syd-Camerouns administration fra Nigeria senest 1. oktober 1960, med 71 stemmer, medens 5 undlod at stemme. Resolutionen som helhed vedtoges med 74 stemmer for, ingen imod og 2 abstentioner. De nordiske lande stemte ja ved alle afstemninger undtagen om paragraf 3, hvor man afholdt sig fra at stemme. Island stemte dog for vedtagelsen af paragraf 3.

Plenarforsamlingen vedtog den 16. oktober 1959 den samlede resolution med 76 stemmer, ingen imod og 2 abstentioner.

b. Folkeafstemningen i områdets nordlige del.

Ved afstemningen den 7. november 1959 i Nord-Cameroon skulle vælgerne afgøre, om de ønskede Nord-Cameroon som en del af Nigerias nordregion, når føderationen Nigeria den 1. oktober 1960 blev uafhængig, eller om de ønskede Nord-Camerouns fremtidige status afgjort senere.

Imod den almindelige forventning sluttede vælgerne sig for det sidste alternativ; 70 400 var tilhængere heraf, medens 42 800 stemte for tilslutning til Nigeria.

Efter drøftelser af den ved afstemningsresultatet opståede situation kom den 9. december 1959 et resolutionsudkast til behandling, hvis hovedindhold var, at der skulle afholdes en ny folkeafstemning, at denne skulle give befolkningen valget mellem at tilslutte sig Nigeria eller republikken Cameroon, således at Nord- og Syd-Came-